

Voorwoord

Hanneke Sevink

Een van de winterse geneugten van het stadse leven is de Sperwer. Meerdere malen cirkelde de afgelopen periode een vrouwtje boven mijn wijk, om in volle vaart tussen de huizen naar beneden te duiken. Eénmaal landde ze op mijn balkon, waarschijnlijk ook in volle vaart want ik hoorde een harde dreun. En daar zat ze, ze keek me recht in de ogen. Beiden bleven we roerloos zitten. Ik durfde niet te bewegen, bang om haar weg te jagen. Blijkbaar had ze iets geslagen dat nu op het balkon lag, want veelvuldig staarde ze naar beneden, om daarna weer naar mij te kijken. Was haar prooi dood, berekende ze haar kansen? Het duurde meer dan vijf minuten alvorens ze zich op de grond stortte en er met prooi (iets in de grootte van een lijster) in een flits vandoor ging. Wie weet broedt ze dit voorjaar vlak bij mijn huis.

Alvorens we naar het komende seizoen kijken, eerst een terugblik naar 2004. Het afgelopen jaar zijn er weer bergen werk verzet door grote groepen vrijwilligers. Ruim 3600 nestkaarten zijn ingeleverd, en dat is vast nog niet alles. Dagen en dagen zijn in het veld doorgebracht, kilometers gefietst en gelopen, op zoek naar kalk, veertjes, gekekker in de verte, alles wat ons op het spoor kon zetten van een rover. Was het nest eenmaal getraceerd, dan volgden er uren observatie om erachter te komen wat er op dat nest gebeurde.

Foto. Leden van de werkgroepen Slechtvalk Nederland en Grauwe Kiekendief bezig met het ringen en meten van jonge Slechtvalken in Oost-Groningen in 2004, samen met de boerenfamilie op wiens land het paar broedde (Erik Visser). *Ringing Peregrine chicks from a nest in an electricity pylon, eastern Groningen, 2004.*

Wij vinden het bewonderenswaardig hoe trouw zovelen jaar in jaar uit actief zijn voor de roofvogels. Ook een woord van dank aan allen die op andere manieren aan ons laten merken dat ze ons werk waarderen of ons steunen door bijvoorbeeld extra geld over te maken. Deze enthousiaste reacties stellen wij zeer op prijs.

In deze Takkeling kunt u lezen over allerlei gebeurtenissen uit het afgelopen seizoen. Een minder prettige ervaring had Pieter Wouters: hij maakte een val van grote hoogte, ondanks het feit dat hij mét een klimuitrusting klom. In zijn artikel beschrijft hij wat er precies misging. Misschien kan zijn relaas een waarschuwing zijn voor diegenen die gezekerd klimmen en zich daarmee veilig wanen.

Leuk is het om te zien dat het werken met gezenderde vogels steeds meer ingeburgerd raakt. Jan van Diermen vertelde vorig jaar in Meppel over de inzichten die radio-telemetrisch onderzoek hem opleverden over zijn Sperwers. Dit jaar kunt u op de **Landelijke Dag (Stadsschouwburg Ogterop, Meppel, 5 maart)** van de groep van Ben Koks horen wat de laatste ontwikkelingen zijn in het onderzoek van de Werkgroep Grauwe Kiekendief. U zult verbaasd staan over het verborgen leven van deze vogels. Ben's werkgroep borrelt trouwens van de activiteiten. Dankzij financiële ondersteuning van Vogelbescherming Nederland, die een speciale actie voert voor de Grauwe Kiekendief, komen de plannen dichterbij om in Afrika te gaan kijken. En wie weet, toepassing van satellietzenders. Dit om de kennis van de winterecologie van deze prachtige beesten te vergroten.

Op de Landelijke Dag (voor programma: pagina 5) meer interessante onderwerpen: het jaaroverzicht, Zeearenden en Lammergieren (Martijn de Jonge), Zeeuwse Bruine Kiekendieven het hele jaar door (Henk Castelijns), Brabantse Boomvalken (Edward Sliwinski), nachtelijk jagende Slechtvalken (Peter van Geneijgen) en hongerige Haviken (Rob). Tenslotte hebben Ulco en Rob hard gewerkt aan een boekje over de herkenning van roofvogels, dat op 5 maart gepresenteerd zal worden.

Nu op naar het voorjaar. De vooruitzichten voor 2005 zijn goed: tal van provincies melden dikke aantallen veldmuizen (af te meten aan forse aantallen Blauwe Kiekendieven en Velduilen). Wie weet krijgen we eindelijk weer eens een goed seizoen voor onze muizeneters. Het aantal plaatsen waar men muizentellingen houdt wordt trouwens het komend jaar verder uitgebreid. Dit kan interessante gegevens opleveren over de oorzaken van fluctuaties in broedresultaten van muizeneters, en regionale verschillen daarin, vooral als die tellingen meerdere jaren worden voortgezet. Indien meer geïnteresseerden dergelijke tellingen (veld- en/of bosmuis) in hun eigen gebied willen houden, graag. Dit geldt overigens ook voor andere wijzen van monitoren van prooisorten, zoals punttellingen van vogels.

Rest mij nog u een goed seizoen te wensen met veel roofvogelplezier en hopelijk tot ziens op de 5de maart (Meppel).